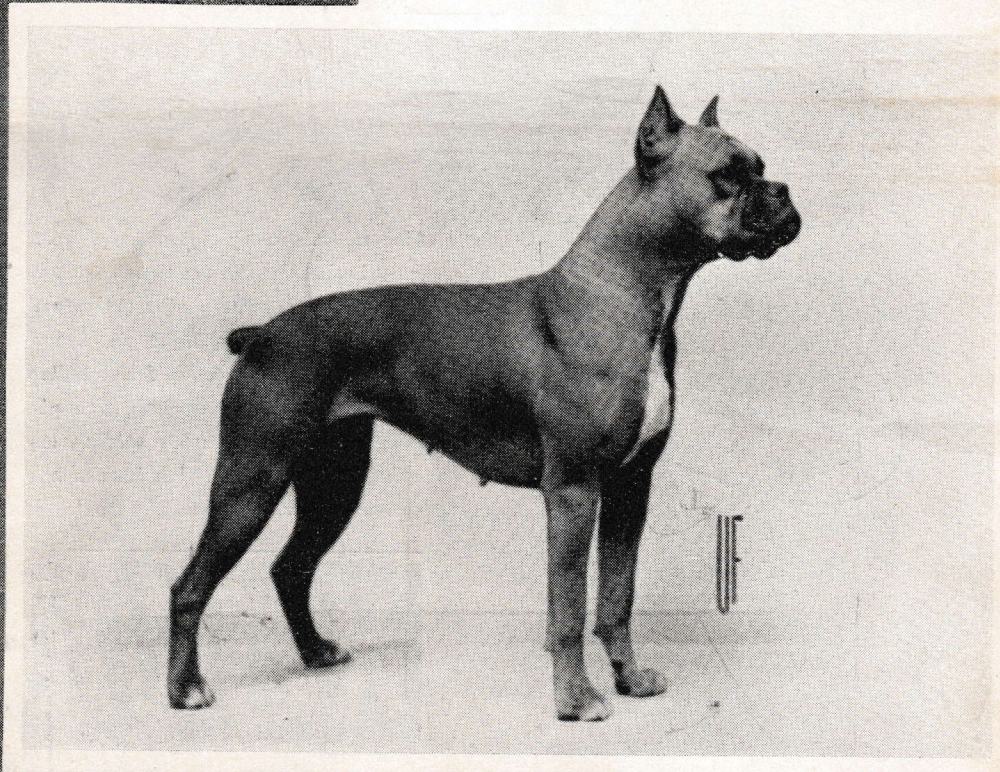

1945

BRUKSHUNDEN

LILLTÖSEN (Jiska), 724 PP, ägare Fru Åsa Fjästad, Lidingö. Uppf. Fru Harriet Horwitz, Stockholm. Gul f 17 juli 39 e Ch Rolands Kadett 743 MM u Tösen 1205 NN. 1:a pris ökl, 3:e skl SBK Stockholm 1944

Tidskriften "BRUKSHUNDEN"

UTGIVARE: SBK:s Stockholmsavdelning

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE:
Sigfr. Sund, Agnegatan 27 II tr,
Tel. 51 25 99

REDAKTIONSKOMMITTÉ:
Kriminalöverkonstapel S. Sund,
Professorskan Tofsy von Post och
Köpman Axel Hellgren

SKATTMÅST.: Verkm. E. Guldbrandson, Birkag. 10,
Stockholm, Tel. 30 66 06
Postgiro 158283

CENTRALSTYRELSENS och STOCKHOLMS-
AVDELNINGENS GEMENSAMMA EXPEDITION,
Sveavägen 25—27, 3 tr, är öppen
kl 11—16. Tel. 10 75 53
Centralstyrelsens postgiro 19 69 52

Svenska Brukshundklubben är associerad med
Svenska Kennelklubben

ANNONSPRISER:

1/1 sid. (200x140 mm.)	100:- kr.
1/2 sid. (100x140 mm.)	60:- kr.
1/4 sid. (100x 70 mm.)	35:- kr.
1/8 sid. (50 x 70 mm.)	20:- kr.
1/16 sid. (25 x 70 mm.)	10:- kr.

millimeterpris 25 öre på enkel spalt

Annonsorder och manuskript skola vara redaktion-
nen tillhanda senast den 28 för att med säkerhet
kunna inflyta i nästa månads nummer

SCHÄFERVALPAR

födda 14/1 1945. Stambokförda, e. imp.
Ulvus v Marjaniemi 4371 UU u Maika-
bergs Varja 1244 SS. Pris 125 kronor.

Fröken A.-G. SELLMAN,
Styrmansgatan 18. STOCKHOLM.
Tel. 60 80 04.

Artiklar av *koppar* o. *mässing*. Hant-
verksmässigt framställda och mycket
omtyckta. — Som lämpliga pris fram-
hålls *mässingsbägare* av gammal mo-
dell. Gör förfrågan och infordra offert
från

GUST. SWÄRD, SMEDSLÄTTEN,
Tel. 25 01 46.

Nästa nummer av "Brukshunden" utsändes
endast till medlemmarna. Sänd därför omg. in
medlemsavgiften kronor 8:—.

Den klockan
tål mer
än de flesta

STOTSÄKER

VATTENSÄKER

ANTIMAGNETISK

Medan kulsprutepistolen avtyrar 12
skott i sekunden, får armbandsklockan
känna av en kraftig vibration. Inte
vilken klocka som helst tål denna
påfrestning. Men Revue Sport håller
precisionen. Stötsäker, tålig och på-
litlig står den rycken för soldatlivets
olika strapatser. En sådan klocka har
man nytta av i det civila också!

REVUE

SPORT

Endast hos urmakare — ej genom agenter eller postorderfirmor

BRUKSHUNDEN

ORGAN FÖR AVEL OCH DRESSYR AV RASERNA:
BOXER, COLLIE, DOBERMANN, RIESENSCHNAUZER, ROTTWEILER och SCHÄFER

ÅRG. 6

JANUARI

1945

Nr 1

Mot ett nytt arbetsår

Det nya året, det andra efter omorganisationen, har börjat. Med tillförsikt se vi mot framtiden, ty det tilländalupna har varit mycket framgångsrikt. Intresset för vår rörelse har visat sig vara i stigande. Nya avdelningar ha bildats. Visserligen har det nödvändiga utställningsförbudet etc. i viss mån hämmat vår verksamhet och vår utveckling. Därför måste vi under år 1945 anstränga oss taga igen förlusten. Låt oss försöka att göra det nya året till ett gott år i Svenska Brukshundklubbens historia.

Om vi tänka efter, ha vi nog inte på långt när gjort allt det vi bort och kunnat för klubben. Ha vi manne i den utsträckning som varit oss möjligt tillfört klubben nya medlemmar? Inom Stockholmsavdelningen ha bl. a. Fruarna Astrid Källberg och Sally Swärd gjort stora ansträngningar ifråga om medlemsanskaffning. De fingo också på julfesten ett offentligt erkännande härför och tilldelades minnespriser. Och det vore önskvärt att många medlemmar följde deras exempel. Således — i våra fyrbenta vänners intresse — försök att förmå varje brukshundsägare och även varje hundvän att bli medlem i Svenska Brukshundklubben. Detta är så mycket nödvändigare som de lagstiftande myndigheterna ej visat något synnerligt intresse för att göra tillvaron för våra hundar så dräglig som möjligt. Alla hundägare ha anledning att i samförståndets tecken samarbeta, ty enighet ger styrka!

Ett utmärkt led i vårt arbete är anord-

nandet av dressyrkurser. Ingenting kan bättre än dessa propagera för SBK. Eleverna måste med eller mot sin vilja sprida upplysning om vår verksamhet blott och bart genom sitt "förfinade" uppträdande med sina hundar. En ouppfostrad hund är som regel besvärlig och sprider vanligen otrevnad omkring sig.

Trots alla våra uppmaningar få vi ibland ännu höra talas om hundägare, som, i stället för att samarbeta, motarbeta varandra. Gagnar detta någon eller något? — Nej! Konkurrensavundsjuka och förtal har tyvärr så lätt att insmyga sig inom hundvärlden. Fel begås och kunna inte helt undvikas, men varför inte söka rätta dessa på ett mera kamratligt sätt? Världen är så stor och arbetsfälten så vida, att både Du och jag kunna få plats både då det gäller rörelseutrymme och avsättning för våra hundar — om de äro bra!

Sigfrid Sund.

Centralstyrelsens sekreterare har ordet

Under mycket gynnsamma förutsättningar börjar SBK sin verksamhet år 1945. Föregående år genomfördes en som det visat sig mycket lyckad omorganisation. Härigenom gavs ökat utrymme för de enskilda medlemmarnas och de enskilda avdelningarnas självverksamhet, vilken är grundläggande för en organisations framgång.

Inom SBK äro vi övertygade om att paragrafrytteriet är meningslöst och att de former, i vilka verksamheten bedrives, är av ringa betydelse. De praktiska metoder, som de framgångsrika avdelningarna, främst i Stockholm, Västerås, Malmö och Hälsingborg begagnat, ha medfört inre och yttre styrka samt anseende långt utanför kynologiska kretsar.

Vi vänta nu ökad konkurrens avdelningarna emellan, både i fråga om medlemsökning och kynologiska prestationer. Tävlingar mellan lokalavdelningarna äro önskvärda, särskilt därför att de enskilda prestationerna då ej bli så avgörande som lagets genomsnittliga standard.

Våra uppgifter komma ej att förändras, men vi kanske nu vuxit oss så starka även i ekonomiskt avseende, att vi kunna ägna ytterligare uppmärksamhet åt vetenskapliga avelsfrågor. Huvuduppgiften är dock alltjämt den pedagogiska och propagandabetonade att lära allmänheten rätt sköta hundarna och skaffa sig rasrena, stambokförda djur av ras, som passar vars och ens mentalitet.

Vi stå nu inför en mängd årsmöten. Det passar sig ej att centralstyrelsen inverkar på dessa, men en hemställan är ändock berättigad. Gör ej palatsrevolutioner i onödan. De avdelningar, som ständigt byta styrelser, kunna ej påräkna gehör hos centralstyrelsen eller hos andra avdelningar. Det är bättre att de styrelseledamöter, som mistat en del av sitt intresse eller ej längre hava tillräckligt med tid, lämna plats åt yngre medlemmar, som vilja nedlägga ett större arbete. En viss förnyelse är nödvändig, men den bör ske med moderation. De avgångna böra om möjligt lämna goda råd och ej endast påpeka felaktigheter. Tacknämligt är om de bidra med tidskriftsartiklar, komma på klubbmöten och aktivt eller som funktionärer deltaga i prov och utställningar.

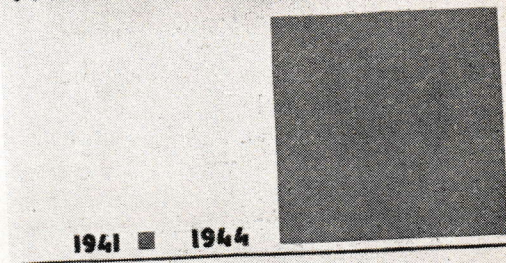
För första gången har Brukshundklubben antagit två lokalavdelningar på samma plats genom att Föreningen Västeråskretsens Hemvärnshundar, vars medlemmar endast bestå av hemvärmän anslutit sig till klubben. Härigenom har SBK fått ytterligare militär anknytning.

Den 1 januari 1945 trädde djurskydds-

Mot samma mål

Ni ha alla — ägare till sentida ättlingar av släktet *Canis domesticus* — under det gångna året känt av försvarets strävan, att vid våra gränser och förråd och i vår växande krigsmakt insätta landets fullgoda, fyrbenta soldater! Edra hundar på post garantera vaksamhet och skärpt beredskap! De senaste allvarstygda åren ha medfört en mycket stor ökning av den militära hundanvändningen, som i proportion vid ett av landets hundregistreringsområden ter sig så här:

TOTALA UTÖKNINGEN INOM R. 17

Utökningen inom Göteborgs och Bohus län.

Soldater på vakt lösgöras och likväl höjes effektiviteten i bevakningstjänsten. Samtidigt sker en betydande inbesparing av beredskapsmedlen. I pressen ha vi sett siffran 20,000,000 kronor per år för hela landets vidkommande.

Edra hundar äro således värdefulla värrelser för vårt land och givetvis har Kronan gjort stora föranstaltningar för att väl tillvarataga och vårda det dyra materialet.

En av betingelserna för att hundarna

lagen i kraft. Härigenom ha vissa skärpta bestämmelser införts beträffande kupering av öron och svans. Beträffande öronkuperingen har det hotande förbudet häremot visserligen intagits i lagen, men genom en särskild tilläggsbestämmelse har förbudet ännu ej satts i kraft.

Sven Hydén.

Några av Sv. Brukshundklubbens instruktörer.
Fr. v. Wahlgren, Heuricson, Bengtson
och Carlsson.

skall användas rätt och skötas väl är att de omhändertages av utbildad personal. Härvid har Sv. Brukshundklubben varit till ovärderlig nytta. Ifrån dess livaktiga Göteborgsavdelning har under sommaren många instruktörer nedlagt ett förtjänstfullt och oegennyttigt arbete för att skaffa utbildade hundförare i tillräcklig mängd.

En militärhund måste ha en god förare, men man måste vara hundvän, för att

Rätt man på rätt plats

ÄR DU EN HURTIG GRABB
MED GLÖDANDE INTRESSE
FÖR HUNDAR. GÅ MED I
SV. BRUKSHUNDKLUBBENS
DRESSYRKURS OCH BLIV
HUNDFÖRARE VID I 17

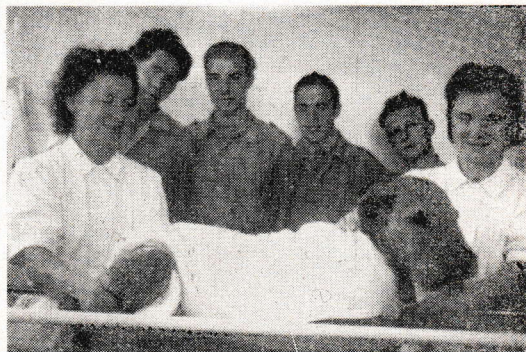
Rätt man på rätt plats.

kunna bli en god förare. När det gäller utbildning med tanke på att skapa hundentusiaster och hundintresserade soldater, så har Brukshundklubbens instruktörer varit mästerliga. Ett gott bevis är att flera hundförare återfinnes bland klubbens nytillkomna medlemmar. Inom vårt inskrivningsområde finns det förhållandevis många "hundmänniskor". Människor som värdesätta pålitliga och hanterliga hundar och som inte genom dalteri göra hundarna lika självvådiga och svårhanterliga som uppfostrade ligapojkar. Alla jägare, friluftsmänniskor och verkliga hundälskare äro kanske inte samtliga lämpade som militärhundförare — något avkall på att de samtidigt måste vara goda soldater kan aldrig givas.

Det är därför ett önskemål att även gå andra vägen, d. v. s. från Brukshundklubben erhålla besked på pålitliga ungdomlingar som med visshet ha ett gott handlag med hundar.

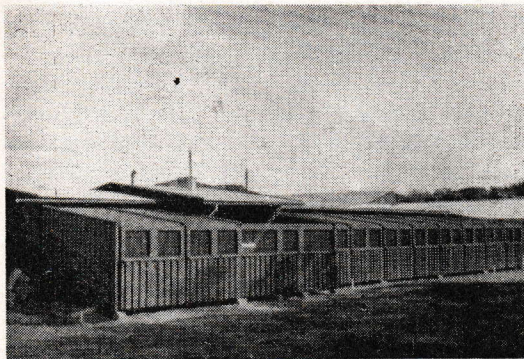
Efter den frivilliga anmälningen få sedan proven i förening med civila omdömena fälla utslaget på vilka som skola antagas. Rekryten som blir uttagen till hundtjänst har en lång och grundlig men intressant specialutbildning framför sig. Man förstår att han efter ett helt års daglig och ständig hundtjänst blir "förståsigpåare". Föredrag, lektioner, klinikarbete vid Blå Stjärnans sjukstall etc. gör honom till en kynologiskt bildad person.

Rekryter från I 17 under tjänstgöring vid
Blå Stjärnans sjukstall i Göteborg.

Vet. Hegnell har bortopererat en kastanjestorsten från tarmen på den här patienten.

En hundägare har rätt att kräva en god skötsel och vård utav sin hund, då den är inkallad och Kronan har väl sört för detta.

I 17:s moderna hundgård.

Då våra hundar bevisligen ha ett stort värde för vårt försvar är det också givet att inte hundägarna av staden eller kommunen skall motarbetas att skaffa sig hundar. Kronan kan inte själv bestå sig med så många djur som det behövs under beredskapstid, utan är tvungen att även räkna med privatägda hundar. Att skaffa hund, nota bene om det är en god hund, som vårt land under en svår tid kan ha användning för, är sålunda en vällovlig gärning. — Vår ordnade livsmedelsransone-

ring borgar också för att något intrång i folkförsörjningen inte behöver befaras. — Den stora hundskatt, som för närvarande avkräves på flera håll i länet är så omotiverat hög, att den för hundägarna måste anses som en ren straffpåлага. Argumenteringen om förstörelse av planteringar och ökat renhållningsarbete står — med nuvarande stränga lössläppningsbestämmelser — inte alls i proportion till hundskattens storlek.

”Vi ha satt hundskatten så hög, därför att hälften går till kommunens tuberkulösa barn”, får man ibland till svar. Nog finns det väl andra lämpligare och för alla parter trevligare former att anskaffa medel!

Genom att på alla upptänkliga sätt utnyttja hunden som beskattningsobjekt och genom att *endast* framhålla vissa tråkiga händelser med hundar, så kommer vi därhän, att även försvarets intressen motarbetas. En hämmande d. v. s. upplysande aktion är nödvändig.

De beklagliga och lyckligtvis fåtaliga tillfällena då lösspringande, opålitliga hundar haft ofog för sig, t. o. m. anfällt barn, och som av hundhatare ständigt ältas, få inte helt införas på hundsläktets kredit-sida. När man nu under militärutbildning bland länets hundar funnit flera lynniga

Ett av Sveriges bästa avelsdjur för schäfer

Champion NESTOR von der NATTERNBURG står till avelstjänst för lämpliga tikar. Parningsavgift Kr. 100:—.

Champion Nestor har erövat första pris, certifikat och hederspris på samtliga utställningar han blivit utställd, både av svenska och tyska domare, samt erhållit bedömningen: utställningens vackraste bruksdjur, i Stockholm, Göteborg och Malmö.

Dessutom erhållit flera förstapris i avelsklass. Även en av dess avkomma har erhållit första pris, certifikat och hederspris i Göteborg och Stockholm 1943.

Dir. H. ANDREASSON, Mölndal

Tel. Gbg 27 03 17.

Kennel av Asabo.

Hundgården, tel. 68, Frillesås.

RICKY PÅ KRIGSSTIGEN

Av T. A. Engström, Söderström & Co. Förlags A/B, Helsingfors

På red. bord hamnade härom dagen en bok, som borde läsas av alla hundvänner. Första delen handlar om schäferhunden Pchjan Rickys valp- och ungdomstid, hans erfarenheter på utställning och uppvisning m. m., medan den andra delen talar om tjänstehundar, deras bragder som rapport-, patrull- och bevakningshundar under det nyss avslutade finska kriget. En del kända namn återfinnas i boken. Om rapporthunden Veri, bruksprovschampion Raimo Marjaniemen Marski och patrullhundarna Heta och den "ryska krigsfånge" Kara har säkert många av klubbens medlemmar läst. Även sjukvårdshunden, dubbelchampion Dinnie von Marjaniemis arbete har förut beskrivits i svensk kynologisk litteratur. Vi vilja här återgiva ett kapitel ur boken. Detta handlar kanske inte så mycket om någon bragd av en hund, utan snarare utgör det ett rörande exempel på vilken oerhörd kärlek en soldat kan hysa för sin fyrbenta stridskamrat och vilka uppoffringar han är villig att göra för hans skull.

Så här skriver författaren:

"Ordet kamratskap ger blott en vag föreställning om det nära och djupa förhållande, som

och karaktärssvaga hundar måste man med själ och hjärta understödja Kennelklubbarnas strävan att få bort tvivelaktiga s. k. hundsäljare, som driva hänsynslös geschäft.

Många problem uppdyka på den göteborgska brukshundsfronten, men alla äro de gemensamma problem, som vid ett fortsatt samarbete på inslagna linjer *skola lösas* och — sedan väl epizootibestämmelserna upphävts — giva klubben ett berättigat uppsving och driva båda parter ytterligare ett stycke på väg *mot samma mål*:

att giva vårt land en säker och pålitlig hundstam, som *under sakkunnig ledning* utvecklas till angenämt sällskap och nyttig användning i fred och krig.

E. Börjeson.

oftast existerade mellan man och hund ute vid fronten. En oinvigd kan knappast ana hur fast vänskapsbandet svetsats mellan herren och tjänaren, krigaren och hunden, genom de gemensamt utståndna farorna under strapatsfyllda patrullfärder, den sista delade brödkanten i en framskjuten ställning, där fiendens eldkoncentration avskurit förbindelserna bakåt, en vänlig puff i sidan under stunder av svärmod och många, många andra episoder av större eller mindre betydelse.

Hundens förare var emellertid inte i en previligierad särställning. Nästan överallt blev hunden hela truppförbandets favorit och nya vänskapsband knöts dagligen. Förtroendet för den lilla fyrfotade kamraten växte och spred sig i allt vidare kretsar.

Följande lilla historia om uppoffring och osjälviskhet må tala för sig själv:

En proviantkolonn bestående av sex packhästar var en tidig vårmorgon på väg till en framskjuten stödjepunkt. Den eskorterades av en liten patrull — fyra veteraner i ödemarkskrigsföringens svåra konst och deras hund Raju, alla ur gränsbevakningen.

Marken var nästan bar. Endast på skuggiga platser låg snön ännu kvar. Alla muntert porlande bäckar hade av smältvattnet förvandlats till brusande forsar med den påföljd, att de låglänta skogsängarna lagts under vatten. Hade man tur kunde man här få se en gräsand simma fram mellan trädstammarna. Videt stod i blom, björken hade redan fått små blad och de första flyttfåglarna redde sig nya nästen.

Raju sprang främst, så kom hans förare och en annan pojke med maskinpistolerna i rem över axeln, efter dem hästkarlarna med var sin packhäst och sist de två andra pojkar i patrullen. Hästkarlarna hade hängt upp sina gevär på djurens packning. Små fiendeavdelningar hade då och då rört sig i trakten. En gång hade fienden till och med försökt sig på att lägga ut en stigmina, men inte täckt över den med ett tillräckligt tjockt lager av snö. Vårsolens värmande strålar hade avslöjat det förrådiska vapnet, förrän det hunnit anställa någon skada.

När kolonnen passerade platsen, berättade Ra-

jus förare historien om stigminan för de andra, som inte kände till den. Så stövlade männen långsamt vidare och deras vaksamma blickar gled granskande över terrängen. Men de hann inte många steg förbi den desarmerade minan förrän hunden stannade med ett undertryckt skall, som uttryckte tydlig överraskning. Han vände snabbt om och galopperade tillbaka. I detsamma öppnade en fiendestyрка eld ur ett bakhåll. Raju tumlade tjutande omkull.

Den finska patrullen försvann ljudlöst i skogen och hästkarlarna ledde skyndsamt undan djuren. Under en lång stund hördes ingenting annat än fiendens på måfå avfytrade salvor. Men på ett givet tecken gick de fyra finska pojkar till anfall från lika många olika håll. Maskinpistolerna knattrade i korta serier och patrullen förflyttade sig snabbt framåt varvid fienden bringades den uppfattningen, att den hade en mångdubbel styrka emot sig samt slog till skyndsamt reträtt. Pojkarna släppte emellertid inte kontakten och snart övergick reträtten i panikartad flykt.

Anfådda, men glada i hågen återvände de våra efter en stund. Deras krigslist hade lyckats över förväntan och äventyret avlöpt lyckligt — nästan. Raju släpade sig kvidande fram till sin förare och försökte resa sig för att slicka hans hand. En kula hade klippt av hundens vänstra bakben.

Männen svalde och svalde, men lyckades inte bli kvitt klumpen i halsen. De stod rådvilla och visste inte riktigt hur de skulle gå till väga för att hjälpa den trogne vännen som i sista ögonblicket varnat dem för fiendens bakhåll. Instruktionerna var klara i dylika fall. Bara en kula... Men ingen ville göra det. Föraren började förbinda foten med sitt eget första-hjälpsförband och näver som en hästkarl hämtade till honom. Raju låg alldeles stilla fastän skadan måste ha gjort oerhört ont. Han förstod väl att männen ville hjälpa honom.

När ett nöjaktigt förband anlagts, ställdes patrullen inför frågan, hur den sårade hunden skulle kunna transporteras till djurläkaren för vård. Enda sättet var tydligen att bära den, och för det behövdes en bår.

Pojkarna gick med friskt mod lös på småskogen med knivar och bajonetter. En halv timme senare var den provisoriska båren färdig och Raju lyftes försiktigt på dess doftande granris. Patrullen var klar att anträda färden tillbaka till förbandets kommandoplats. Kolonnen

fick fortsätta utan eskort med risk att ånyo bli utsatt för anfall.

Den åtta kilometer långa sträckan till kommandoplatsen avverkades i ilmarsch på mindre än nittio minuter trots börden, som jämte bårens egen vikt steg till minst fyrtio kilo.

Härifrån var det emellertid ännu fyrtyotvå kilometer till närmaste läkare. Fastän himlen mulnat och det drog ihop till oväder beslöt patrullen ge sig iväg med motorbåten. Kaptenen ställde sig mycket tveksam till pojkarnas anhallan, men föll till föga för blickarna i deras ögon, som växlade mellan hopp och besvikelse.

Det blåste friskt och båten stampade i den korta höga sjön. Skummet yrde oavbrutet om stäven och ibland slog en stor våg in, så att en man hela tiden måste sitta vid pumpen. Den hotfulla situationen lättade något, när regnet kom. Vattnet formligen öste ner och sjön lade sig snabbt. Efter tre och en halv timmes båtfärd, under vilken pojkarna lärde sig allt som en landkrabba överhuvud taget behöver veta om sjön, anlände de äntligen till divisionsstaben och träffade veterinären.

Den gamle överstelöjtnanten lyssnade intresserat till förarens berättelse, men skakade betänksamt på huvudet, när han hörde att benpiporna knäckts.

Pojkarna samlades med mössorna i handen kring bordet på vilket Raju tåligt låg och väntade på sin dom. Veterinären öppnade långsamt det tillfälliga förbandet. En enda blick på såret sade honom, att fallet var hopplöst. Han lade sakt hand på förarens axel.

— Raju kan aldrig springa mer...

Det var en hård dom, som kändes dubbelt smärtsam för pojkarna. De hade gjort sitt bästa för att rädda Raju därför att de höll av honom, de hade varit säkra på att få honom tillbaka om några veckor igen.

En spruta befriade hunden för alltid från dess plågor."

Jag bara frågar

Huru mycket erfarenhet behöver man för att kunna säga sig vara en fullgod hunddressör och instruktör?

"Blott ett vad."

Svar. Allt beror givetvis på Eder fallenhet för saken, men så mycket kan emeller-

Bedömning av Schäferhundar

För Brukshurden av Sigfr. Sund

I.

Huru ofta får man inte efter en utställning höra personer, som säga, att det är platt omöjligt att förstå, att prisdomaren kunde ge den eller den hunden ett så bra eller dåligt omnämnande. Ingen prisdomare är ännu född, som kan göra alla till lags. Det förefaller i allmänhet som om alla utom prisdomaren skulle kunna fullgöra uppdraget på ett rätt sätt. Ett bra tillfälle att skaffa sig antagonister är att söka bli utställningsdomare. En sådan får vanligen veta, vad hans frid tillhör.

Mot detta är ingenting att göra, men emellertid torde ovannämnda giva anledning till att med några ord beröra spörsmålet. Därvid vill jag särskilt framhålla en del synpunkter, som schäferhundens nydanare, ryttmästare von Stephanitz, framfört i detta sammanhang.

Bedömningens ändamål.

Bedömningen har till ändamål att giva utställarna en viss uppfattning om hundens egenskaper, dess arbets- och avels-

tid sägas, att någon *fullgod* dressör och ännu mindre en god instruktör blir Ni inte genom att på sin höjd ha dresserat endast en hund eller gnomgått någon kortare instruktörskurs. Nej, så enkelt är det inte — det erfordras vida större inblick i ämnet, vilket är liktydigt med en stor praktisk erfarenhet. Sedan Ni självständigt dresserat ett 30-tal hundar av olika raser och karaktärer, torde Ni kunna göra anspråk på att bli betraktad som en någotsånär sakkunnig hunduppföstrare.

Av en instruktör har man rätt att fordra, att han — om eleven själv inte kan utföra en önskad handling — är i stånd att praktiskt visa hur ett visst moment skall inläras. Är instruktören oförmögen därtill, så är han inte fullgod.

Flox.

värde i den mån detta låter sig göra.

En tillförlitlig prisdomare måste äga god kännedom om hundens anatomi, kunna bedöma dess brukshundsvärde och dess antagliga avelsvärde samt först och sist karaktärsegenskaperna. Likaså måste han vara förtrogen med rasens egenart.

Prisdomaren får inte vara småaktig.

Prisdomaren får inte hemfalla till att småaktigt slå ned på alla enstaka fel och brister, som inte har någonting med djurets bruksvärde att skaffa; ej heller får han visa benägenhet att ensidigt bedöma kroppslig skönhet och därmed lämna karaktär och brukshundsbyggnad åsido.

En tillfällig modenyck får inte inverka på en god prisdomare, som alltid måste vara opartisk.

Vikten av helhetsintrycket.

Vad prisdomaren i första hand måste ta hänsyn till är helhetsintrycket, och han får absolut inte vara för nogräknad med eller hänga upp sig på bagatellartade detaljer.

Först och främst måste han bilda sig en uppfattning om djurets allmänna utseende — helhetsintrycket — därefter betrakta enskildheterna, avväga fördelar och brister samt slutligen försöka att skaffa sig kännedom om hundens bruksvärde.

Somliga personer ha den medfödda blicken för bedömningen, andra återigen kunna endast med mycken möda förvärva sig denna genom att iakttaga hunden under alla möjliga situationer, lek och arbete etc.

Schäferhunden är en brukshund.

Schäferhunden är en brukshund och skall bedömas som sådan. Hundens ädelhet och skönhet ligger just i att han har den rätta brukshundsbyggnaden, d. v. s. det rätta gångverket och temperamentet.

Den ursprungliga bedömningsläran för brukshunden är utarbetad med hästbe-

dömningen som förebild, men med vissa avvikelser, därför att brukshunden inte som hästen är ett last- eller dragdjur (ehuru han i viss utsträckning kan användas som ett sådant) med sluten, fast sammanfogad byggnad. Hunden har istället rovdjurets mera lösa och elastiska band och muskulatur, utan att dock på något sätt verka slapp.

Fel, som bunden inte har.

Den erfarne prisdomaren vet, att han vid en hastig överblick kan få se en hund i en ställning, som inte ger en rättvis bild av den — det rätta intrycket. Han vet även, att det inte är så lätt att ställa upp en hund så, att den vilar lika på alla fyra benen, att hålla den i den ställningen eller att föra honom bra under rörelse. Vid en flyktig blick kan man sålunda finna eller åtminstone tycka sig finna fel, som djuret i verkligheten inte har. Om en hund t. ex. står och har långtråkigt, ser sig omkring eller av någon annan orsak inte står lika på alla extremiteterna, så kan det se ut som om den hade utåt- eller inåtvridna armbågar, fransysk (tåvid), ko- eller hjulbent ställning, för högt kors (överbyggd), även om så inte alls är fallet; i synnerhet kan den visa felaktig vinkling. Om den ena framfoten sättes litet för långt framåt, blir givetvis vinkeln i skulderleden felaktig, och överarmen kommer att få för brant ställning. Samma är förhållandet för bakbenens vidkommande.

Tumstock.

Någon gång kan man få se prisdomare, som använder sig av "tumstock" vid bedömningen (jag har själv gjort detta någon gång ifråga om mätning av höjden), men därav får man inte draga den slutsatsen, att mätning av hundens olika delar är absolut nödvändig. Det intryck ögat ger av den enskilda kroppsdelens i proportion till helheten bör nog hellre vara utslagsgivande.

En och annan prisdomare bedömer kanske efter något slags poängsystem, som visserligen kan vara till hjälp för nybörjaren. Men en fara ligger dock däri, när det händer, att vederbörande lägger allt för stor vikt vid enskildheterna med påföljd att helhetsintrycket blir lidande.

Bruksbundsegenskaperna äro avgörande.

Emellertid måste fastslås, att en schäferhunds brukshundsegenskaper är det väsentligaste vid bedömningen. Skygga och nervösa djur måste betecknas såsom skadliga för aveln liksom även hundar, vilkas byggnad avviker från rasbildens, t. ex. sådana vilkas höjd är lika med längden (kvadratiska) eller kanske t. o. m. överstiger denna. Först av allt måste man förutom att bra schäferhundsuttryck begära ett livfullt temperament och den korrekta byggnaden för en brukshund, kraftigt, långsträckt, med markvinnande rörelser.

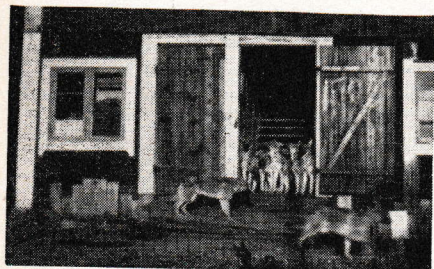
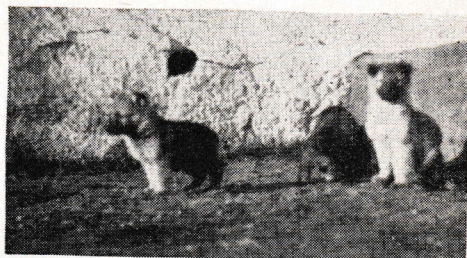
Forts.

Schäferhunden **Bojar** av **Trebergsklippan**

SKKS 784 NN, SKK:s avelshund, står till avelstjänst för passande tikar. Bojar samt hans dotter, Jori av Trebergsklippan, blevo certifikatvinnare å SBK:s utställning i Stockholm den 29 oktober 1945.

GÖSTA HOLMGREN,
S:t Sigfridsgatan 64. GÖTEBORG.
Tel. 16 92 08.

Glimtar från
Kennel Excelsior

Tel. Adelsö 80

Uppifrån se vi: Kenneln med härliga snövidder, därunder huvudbyggnaden. Bakom de små söta valparna skymtar ungtikarnas bostad (vit nederdel) o. s. v. Några inhägnade hundgårdar existerar inte.

Kan hunden tänka?

Därom tvista de lärde. Att helt frånkänna hunden tankeförmåga vore att göra honom till en maskin, som man bara har att draga upp. Att hunden, huru klok han än förefaller, kan tänka och handla som vi samt reflektera över orsak och verkan är nog uteslutet. Men däremot lär han av erfarenhet och har ett mycket gott minne. Erfarenheten säger honom vad som är lämpligt, d. v. s. ändamålsenligt. Med detta för ögonen arbetar också den kunnige hunduppföstraren, som vet, att av två obehagliga ting väljer hunden det minst obehagliga. Det är fel att tro, att hunden självmant utför en handling, som han av erfarenhet vet förorsakar honom obehag av något slag.

Emellertid göra vi nog klokast i att inte grubbla för mycket över spørsmålet om hundens tankeverksamhet. Men en sak kan man med bestämdhet säga: Tro aldrig, att hunden gör någonting, som från hans syn-

punkt kan betecknas som orätt! Kom därför inte heller och påstå, att en hund ser *skuldmedveten* ut. Varför? Jo, därför att han inte gör någonting som från djurets ståndpunkt kan betraktas som orätt. Hunden gör endast det som för tillfället är mest förmånligt för honom.

Visserligen får man ofta höra personer, som påstå, att deras hundar gjort det och det och sedan återkommit och sett verkligt skuldmedvetna ut. Men detta är ett misstag. Djurets ängsliga blick och uppträdande är en följd av husses eller mattes hotfulla blick och röst och ingenting annat eller minnet av tidigare vunna erfarenheter av mer eller mindre obehaglig art. Detta kan Ni själv lätt konstatera genom att i stället för den hotfulla blicken och tonen försöka (jag säger *försöka*) Er på med att se glad och vänlig ut, när hunden gjort något "rackartyg". Gör bara ett enda litet försök, så skall Ni säkert ändra Er tidigare felaktiga uppfattning.

Benno.

Rasbeskrivning för Boxer

(Stadfast den 21 juli 1932. Tryckt med tillstånd av SKK:s styrelse. Eftertryck förbjudes).

Allmän beskrivning.

Boxern är en medelstor, släthårig hund med kraftig, kvadratisk kroppsbyggnad och väl utvecklade muskulatur. Den har mycket livliga rörelser, en stadig men elastisk gång, ett fritt och markvinnande steg, en stolt och ädel hållning. För att kunna fylla de fordringar, som ställas på boxern, dels som skyddshund, dels som utställningsdjur, bör boxern äga en viss grad av massa, parad med kraft på samma gång den icke får sakna elegans.

Huvudet förlänar boxern den för densamma karaktäristiska prägel. Det måste ovillkorligen stå i god proportion till kroppen och framför allt ej vara för lätt. Vid nosens korrekta form och rätta storlek skall läggas mycket stor vikt.

Vid bedömning av boxern skall i första hand hänsyn tagas till helhetsintrycket, om massa och elegans samt om de olika kroppsdelarna stå i önskat förhållande till varandra. Den föreskrivna färgen skall även beaktas. Först därefter skola detaljerna granskas.

Fel: Klumpig, bulldoggsliknande exteriör, lätt

benstomme, felaktiga proportioner. Pinscher- eller bulldoggs huvud. Bristande ädelhet och uttryck. Dyster uppsyn. Dålig kondition.

Huvud.

Huvudets skönhet är beroende av det harmoniskt rätta förhållandet mellan nosens och bakhuvudets storlek. Såväl framifrån som uppifrån och från sidan sett skall nosen hava riktiga proportioner, d. v. s. icke verka för liten i förhållande till bakhuvudet. Huvudet skall vara torrt. Från näsroten finnas antydningar till rynkor, som åt båda sidorna löpa nedåt. Den mörka masken skall inskränka sig till nosen och måste tydligt sticka av från huvudets färg, så att icke uppsynen verkar dyster.

Bakhuvudet skall vara svagt välvt och får icke vara klotformigt kort eller platt och icke för brett. Pannan skall med näsryggen bilda den tydligt markerade pannavsatsen (det s. k. stopet). Stopet skall vara så pass markerat, att näs-spetsen ligger något högre än näsroten. Pannan har en svagt antydd pannfåra.

Fel: För högt hjässpärt. Bulldoggsliknande, i pannan intryckt näsrygg. Andra rynkor i huvudet än här ovan nämnda (dock att rynkor naturligtvis få bildas på bakhuvudet, då öronen resas). För djup pannfåra, i synnerhet mellan ögonen.

Kinderna skola i överensstämmelse med de kraftiga käkarna vara starkt utvecklade utan att dock framträda alltför mycket. De skola med en lätt välvning övergå i nospartiet.

Fel: "Bulliga" kinder.

Öronen skola vara högt ansatta, spetsigt kuperade eller okuperade, måttligt långa.

Fel: För bred öronmussla, illa kuperade öron.

Ögat skall vara mörkbrunt och medelstort. Det skall uttrycka energi och intelligens. Ögat skall vara omgivet av en mörk rand.

Fel: Utstående, för stora, för små eller för djupt liggande samt för ljusa ögon. Dyster, hotande eller stickande blick. Synlig bindhinna.

Näsan skall vara bred och svart; mycket lätt uppnäst. Näsborrarna skola vara vida och emellan dem skall finnas näsläppsåra.

Nosen skall beträffande såväl bredd som längd och djup vara kraftigt utvecklad.

Fel: För smal, för spetsig eller för kort nos. Nosens djup från sidan sett för litet. Sluttande näsrygg.

Nosens form påverkas av käkarnas form, tandställningen och läpparnas beskaftenhet.

Käkarna sluta framtill icke samman i lodplan utan den undre skjuter något framför den övre och skall vara lätt uppåtböjd. Boxern skall hava förbrett. Nospartiet, som vid basen är brett, avsmalnar endast något mot nospetsen. Hörntänderna skola sitta på största möjliga avstånd från varandra. Framtänderna i en rad; i överkäken sitta de i en lätt framåtböjd linje, i underkäken i en rak linje. Bettet skall vara kraftigt.

Fel: Felaktig tandställning. På grund av sjukdom förstört bett. Synliga tänder i underkäken eller synlig tunga, då munnen är slut.

Läpparna fullända nosens form. Överläppen skall vara tjock och utfylla den hålighet, som uppstår genom att underkäken skjuter framom överkäken. Genom att underkäkens hörntänder sitta så långt från varandra som möjligt och äro tillräckligt långa får nosens främre del en bred, nästan kvadratisk form och bildar en trubbig vinkel mot näsryggen. Överläppens undre **A**-formiga kant vilar på underläppskanten. Den uppåtböjda delen av underkäken med underläppen — kallad hakan — skall utan att vara bull-

doggsliknande framskjuten och uppåtböjd såväl framifrån som från sidan sett synas väl markerad. Från sidan sett bildar den främre noslinjen icke en fullt rät linje. Den går först på nosspegeln lodrät nedåt, vänder sig därefter i det den följer hakans rundning, i en vackert svängd båge snett framåt, för att sedan gå bakåt nästan parallellt med näsryggen. Överläppen tangerar sålunda i sin sträckning nedåt något litet hakan. Den täcker från sidan sett fullständigt underkäken och smyger sig väl intill denna utan att hänga slappt över (nedhängande munvinkel). Underkäkens hud övergår utan s. k. halsskinn till halsen.

Fel: För stora läppar (hängläpp). Framför överläppen för mycket framskjutande haka eller under överläppen försvinnande haka. Dregling.

Hals.

Halsen skall vara rund och av god längd. Den skall vara kraftig och muskulös samt fullständigt torr. Med tydligt markerat nackfäste skall halsen i en elegant båge sträcka sig ned till ryggen.

Fel: För kort och tjock hals (tjurnacke), för löst nedhängande halsskinn.

Kroppbyggnad.

Kroppbyggnaden skall vara kvadratisk. Bålen skall uppbäras av starka ben med kraftig benstomme.

Bröst och framben.

Frontens bredd i höjd med armbågarna (utvändigt mått) skall förhålla sig till frambenets höjd från armbågen till marken som 2:3. Bröset skall vara djupt, nående till armbågarna (hälften av mankhöjden). Revbenen skola vara väl välvda — dock ej tunnformigt rundade — och sträcka sig långt bakåt. Flankerna skola vara korta, slutna och strama samt lätt uppdragna. Den undre buklinjen skall beskriva en elegant svängning bakåt. Skuldrorna skola vara långa och väl anslutna, med ej alltför kraftiga muskler. Överarmen skall vara lång och bilda rät vinkel med skulderbladet. De båda frambenen skola framifrån sett vara raka och stå parallella. Armbågarna skola varken vara för hårt tryckta mot bröstkorgen eller vara utstående (lösa). Underarmen skall stå lodrät, vara lång och försedd med god muskulatur. Mellanfotsleden skall vara kort och väl markerad, dock icke sväld. Mellanfoten skall vara kort och stå nästan lod-

rät mot marken. Tassen skall vara liten, med slutna, välvda tår (kattfötter) och hårda trampdynor.

Fel: För bred eller för låg front; lösa skuldror och mellan dem hängande bröstorg. Harfötter. Insjunkna flanker. Hängbuk. Inåt eller utåt vända tår och ben.

Rygg.

Ryggen skall vara kort, rak och bred samt hava kraftig muskulatur. Manken skall vara väl markerad.

Fel: Karprygg, svankrygg, mager rygg. Lång, smal, vass eller nedsänkt länd.

Bakdel.

Bakdelen skall vara försedd med kraftig muskulatur, som genom huden framträder mycket hård och plastisk. Låret skall vara brett och välvt. Underbenets muskulatur skall även vara kraftigt utvecklade.

Korset skall vara lätt böjt, svagt välvt och brett. Svansfästet skall hellre sitta för högt än lågt. Den kort kuperade svansen skall bäras snett uppåt. Bäckenet skall vara långt och särskilt hos tikarna brett. Över- och underben skola vara långa, höft- och knäledsvinkel så litet trubbig som möjligt. Den korta mellanfoten skall icke stå fullt i lod. Bakifrån sett skola bakbenen vara raka, nedåt något sammanlöparende. Hasleden skall vara torr med kraftigt hasben; tårna skola merendels vara längre än de främre men i övrigt lika dessa.

Gången skall vara fri och obunden.

Fel: Sluttande eller för mycket välvt eller för smalt kors; lågt svansfäste; överbyggnad; stela och för litet vinklade bakben; för smala eller platta lår; kobent; hjul- eller sabelbent; has-

trång; sporrar; ostadig och vaggande gång; harfötter; bakbenen ställda för mycket bakåt eller under bålen.

Storlek.

Hanarna skola vara 56—60 cm. (mankhöjd); bästa höjd är 57—58 cm. Tikarna skola vara 54—58 cm.; bästa höjd är 55—56 cm.

Härbeklädnad.

Härbeklädnaden skall vara kort, glänsande och tätt åtliggande.

Färg.

Den ursprungliga färgen är gul och tigrerad. Den gula färgen förekommer i olika nyanser, från mörkt rödbrun till ljusgul, dock är den gulröda vackrast. Enfärgade hundar skola ovillkorligen hava mask, varierande från mörk anstrykning till helt svart färg. Masken skall dock vara väl begränsad till nosen.

Den tigrerade varieteten skall på gul botten (i ovannämnda schatteringar) hava mörka eller svarta tvärstrimmor i riktning med revbenen. Bottenfärg och strimmor skola tydligt vara skilda från varandra och jämnt fördelade över hela kroppen. Strimmorna få varken ligga för tätt eller ligga för långt från varandra. Vita tecken äro t. v. tillåtna, men få ej verka störande och böra helst inskränka sig till bringan och tårna.

Fel: Smutsig grundfärg. Bottenfärg och strimmor flytande i varandra, så att den strimmiga teckningen försvinner. Tigrerade hundar med för mörk färg.

Helt svarta eller helt vita samt annorlunda färgade boxer än som ovan angivits få icke bedömas eller införas i stamboken.

Vinterns draghundstävlingar

Under den närmaste tiden kommer ett flertal draghundstävlingar att äga rum i olika delar av landet. Det är önskvärdt att brukshundsklubbens medlemmar i största möjliga utsträckning söka

deltaga i någon eller några av dessa tävlingar eller årminstone besöka dem.

Vad Stockholm beträffar kommer tävling i händelse av acceptabla snöförhållanden att äga rum den 18 februari på Järvafältet. Skulle ett alltför ringa antal personer anse sig kunna del-

Draghundsintresserade!

DRAGHUNDSPULKOR (3 storlekar) med skacklar och selar köpas bäst och billigast hos klubbmedlemmen

AXEL HELLGREN, Skånegatan 87, STOCKHOLM. Tel. 41 27 92.

taga i det relativt krävande officiella provet, kommer i stället ett lättare inofficiellt prov att arrangeras.

Svenska mästerskapet för draghundar går i Kramfors den 28 februari. Detta prov anordnas huvudsakligen i Arméhundväsendets regi.

Tävlingsprogrammet följer härnedan:

- 4/2 i Örnsköldsvik, arr.: Örnsköldsviks Draghundsklubb.
- 11/2 i Boden, arr.: Bodens Draghundsklubb.
- 17/2 (ev. 18/2) i Östersund, arr.: Östersunds Draghundsklubb.
- 18/2 i Umeå, arr.: Umeå Draghundsklubb.
- 18/2 i Stockholm, arr.: SBK (ev. ej officiell).
- 25/2 i Sundsvall, arr.: Sundsvalls Draghundsklubb.
- 28/2 i Kramfors, arr.: Sollefteå Draghundsklubb.
(SM för draghundar) gemensamt med Arméhundväsendet.
- 4/3 i Falun, arr.: Svenska Draghundklubbens Dalaavdelning.

Boxersamkvämet

Boxersektionen hade egentligen tänkt sig kunna arrangera samkvämet i slutet av januari men för att icke komma alltför tätt in på Stockholmsavdelningens årsmöte, har tidpunkten nu fastställts till *måndagen den 26 febr. kl. 19,30*. Samkvämet kommer då att avhållas i det s. k. "Franska rummet" å restaurant Gondolen (vid Slussen) och börjar, som sagt, kl. 19,30. *Supé* bestående av *sandwiches, varmrätt och dessert* till ett pris av *kronor 3:50* kommer att serveras. I övrigt ha vi tänkt oss följande program:

1. Orienterande föredrag om verksamheten och boxerangelägenheter i allmänhet.
2. *Supé*.
3. Underhållning med dans.

Sektionsstyrelsen, som tydligen ej haft boxerägarnes öra med sin appell i föregående nummer av tidskriften om uppslag till underhållningen, vädjar dock ännu en gång om medlemmarnas intresse härför. Frågor i boxerangelägenheter besvaras beredvilligt och förmågor för höjandet av stämningen efterlysas.

Under alla förhållanden hoppas styrelsen på god anslutning och hälsar alla boxer-ägare, vänner och gynnare hjärtligt välkomna *måndagen den 26 februari kl. 19,30 å restaurant Gondolen (franska rummet), uppg. Stadsgården 6*.

På sektionsstyrelsens vägnar

P. Sundqvist, ordf.

Vårens tävlings- o. träningsdagar

- 6/2 Kurs för brukshundar i Karlberg.
- 7/2 Kurs för sällskapshundar i Karlberg.
- 17/2 Nattävling i Helenelund (dobermann- och rottweilersektionerna).
- 18/2 Draghundstävling i Helenelund (event. inofficiell).
- 24/2 Nattävling i Helenelund (pjäxdans).
- 4/3 Träningsstävling i Helenelund (Anlagsprov).
- 8/4 Träningsstävling i Helenelund (Anlagsprov).
- 29/4 Spår- och rapporthundstävling i Helenelund.
- 6/5 Skydds- och sjukvårdshundstävling i Helenelund.
- 12/5 Klubbfest å Piperska Muren (Diplom- och prisutdelning).

Deltag i nattävlingen i Helenelund lördagen den 24 februari 1945 med samling för tävlande kl. 19,30. Startavgift kr. 3:— . Efter tävlingen pjäxdans och prisutdelning.

Anmälan senast den 22 febr. per tel. 30 66 06.

En klubbmedlem förlorade en fyrfärgspenna under årsfesten på Sportpalatset. Den som tillvaratagit pennan ombedes inlämna den på klubbens expedition.

Dobermann- och Rottweiler-ägare, Ohoj!

Dobermann- och Rottweilersektionerna anordnar appelltävling lördagen den 17 februari 1945 kl. 19,15 vid sportstugan i Helenelund. Startavgift 3:— kronor.

Efter appelltävlingen pjäxdans (event. kommer tävling i allmän idrott att avhållas för klubbens tungviktare, d. v. s. vikt ej understigande 100 kilogram brutto).

Anmälningstiden utgår torsdagen den 15 febr. 1945. Tåg avgår från Stockholm C. kl. 18,35.

Upplysningar erhållas och anmälningar emottagas per telefon: 16 08 01 och 37 17 13.

DOBERMANNPINSCHER-valpar fr. kennel av Norberga, äg. fru Astrid Källberg, Stockholm, tel. 61 10 32, äro alltid förstklassiga. Årade spekulanter kunna med förtroende vända sig till kenneln. Valpar finnes nu till salu.

DOBERMANNPINSCHER-
VALPAR födda den 17/12 1945 e.
Roy av Norberga, u. Tilly, till salu.

Hänvändelse till Lantbrukare
NILS SVANBERG, Törnevalla, Pa LINGHEM. Tel.: Törnevalla 9 och Stockholm 16 08 01.

Bliv medlem

av

Svenska
Brukshundklubben!

Årsavgift kronor 8

Låt fotografera Eder hund

hos

UNO FRIBERG

Götgatan 97 — Tel. 40 49 32

**Dobermann-
pinscher-
valpar,**

födda den 29 januari 1945,
e. Götaholms Dobber, u. Riks-
segrarinnan och champion Törnevallens Lottie, kunna påtingas. Hänvändelse till
Skräddarmäst. GUNNAR SVENSSON, Nackanäsväg. 68, NACKA. Tel. 16 08 01.

Bröderna Ljungbergs Boktr., Södertälje 1945

Lösnummerpris 1 krona